

Avignon '88

Meer dan ooit cohabitation

Hamlet — Foto
Georges Meran

Met premières van Patrice Chéreau voor het theater (*Hamlet*), Pierre Boulez voor de hedendaagse muziek (*Répons*) en Merce Cunningham voor de moderne dans (*Five Stone Wind*) had festivaldirecteur Alain Crombecque vooraf een mooie tiercé ingevuld. Zijn persoonlijke contacten binnen het artistieke milieu, uitgangspunt van zijn programmatie (cfr. *Etcetera* 19/87), komen het Festival d'Avignon duidelijk ten goede. Niet alleen staan die 'grote namen' nog steeds borg voor artistieke kwaliteit, maar ook in economische termen zorgden hun in voorverkoop al snel uitverkochte voorstellingen voor voldoende financiële zekerheid: de Cour d'Honneur, waar Chéreau en Cunningham speelden, dekt namelijk zo'n 40 % van de recette. Achteraf kunnen we zelfs van een geslaagde quarté gewagen, want met regisseur Anatoly Vassiliev en

zijn Theaterschool voor Dramatische Kunst uit Moskou kwam daar een fascinerende theateravond bij (*Zes Personages op zoek naar een Auteur* van Luigi Pirandello).

Amandiers/Nanterre

Bij deze impressie van Avignon 88 moeten we in de eerste plaats spreken over de nadrukkelijke aanwezigheid van het Théâtre des Amandiers (Nanterre) met maar liefst vijf verschillende producties. Als Crombecque zijn festival duidelijk naar het Franse repertoiretheater oriënteert, dan is dit Amandiers-project — a.h.w. een festival binnen het festival — een zinvolle keuze.

Men werkt in Nanterre nu al een goede vijf jaar onder leiding van Patrice Chéreau. Het ensemble-idee staat voorop, waardoor zich een eigen

speelstijl ontwikkelt, visueel ondersteund door o.a. scenograaf Richard Peduzzi die voor de meeste decors tekent. Het Amandiers/Nanterre-programma bood een doorsnede van het actuele oeuvre van het gezelschap en bleek meteen ook relevant m.b.t. hun eigen taakstelling als repertoiregezelschap. Qua repertoire werd er een brede boog gemaakt van Shakespeare (*Hamlet* in een regie van Patrice Chéreau en *A Winter's Tale* in een regie van Luc Bondy), over Tsjechov, de meest moderne onder de klassieke auteurs (*Chroniques d'une fin d'après-midi*, een collage van Tsjechov-fragmenten samengebracht en geregisseerd door Pierre Romans) tot recente stukken (huisauteur Jean-Marie Koltès' *Dans la Solitude des Champs de Coton*, in een regie van Chéreau, die ook al in Brussel te gast was, en *La Journée des Chaussures* van Daniel Emilfork).